

Sandefjord, 25. mars 2016: Vedtak i sak 233-2015

Klager: NN

Innklaget: Pri Credit AS, Postboks 366, 0102 Oslo.

Saken gjelder: Om klager i tide har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert.

1. Kravet:

Saken gjelder kontrollavgift ilagt av XX Security. Klager bestrider så vel hovedkravet som kravet på inkassokostnadene.

2. Saksforholdet:

Klager har fremlagt p-billett, betalt til klokken 12.16 29.06.15.

Klager ble ilagt kontrollavgiften med begrunnelse: Avgift ikke tilstrekkelig betalt. På kontrollseddelen, som var festet på kjøretøyets frontrute het det blant annet: "Betales ikke kontrollavgiften innen fristen, vil omkostningene ved innkrevingen bli belastet Dem, jfr. inkassoloven av 13. mai 1988 med tilhørende forskrift." Det ble samtidig informert om at: Dersom De mener at kontrollavgiften er feilaktig ilagt kan De klage skriftlig innen 2 uker til XX Security AS, Postboks ???, ??? Oslo." Avgiften var ilagt kl 12.21.

Klager fremsatte 09.07.15 skriftlig klage på ilagt avgift. Klager viste til «Det ser ut til at det var en misforståelse eller en feil i betalingsapparatet» og at kontrollavgiften derfor måtte være feil. Han ba om at avgiften ble slettet.

Innklagede sendte 29.07.15 NOTIFIKASJON/INKASSOVARSEL. Purregebyr var lagt til kravet med kr 65.

Av fordringshavers brev av 10.08.15 fremgår det at fordringshaver ikke hadde mottatt tidligere klage. Det ble opplyst at salæret nå var fjernet, og at beløp som fremkom på ilagt avgift skulle betales. Nytt brev, med avvisning av klagen, ble sendt klager 24.08.15. I brevet het det blant annet «Ved ytterligere innsigelser vil vi vurdere å ta saken til forlikrådet.»

Ny NOTIFIKASJON/INKASSOVARSEL ble sendt klager 22.09.15. Purregebyr var lagt til kravet med kr 65. Innklagede sendte 08.10.15 betalingsoppfordring. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 325.

Klager klaget til Inkassoklagenemnda. Det var vist til at bilen var parkert i tråd med parkeringsreglene på stedet.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt svar til Inkassoklagenemnda opprettholdt innklagede kravet, også på de utenrettslige inkassokostnadene.

3. Partene anfører:

Klager anfører at bilen har vært parkert i henhold til gjeldende parkeringsregler. «Det ser ut til at det har vært en misforståelse eller en feil i betalingsapparatet. Bilen var parkert etter at vi 3 personer har lest på parkeringsskilt ved betalingsapparat hvor det står 2 timer parkering til forflyttingshemmede. Billetten kom ut etter å ha trykket på knappen med tegne til forflyttingshemmede kl 11.46 som skal være gyldig til kl

13.46. Det var festet parkeringstillatelse til forflyttings hemmede fra Oslo kommune på frontrute ber jeg vennligst om å slette feilaktig kontrollavgift».

Innklagede anfører at de ikke har gjort noe klanderverdig i relasjon til inkassoloven § 17. Vedkommende hadde billett til kl 12.16 og kontrollavgiften ble ilagt kl 12.21 fordi billetten var utgått.

Ved å trykke på den «grønne knappen» vil det bli utstedt billett pålydende 30 minutter. Men for personer med handikappkort kan det først trykkes på egen «hc-knapp» for deretter den «grønne knappen» og det vil da bli utstedt billett som er gyldig i to timer. Det fremkommer på billetten hvor lenge den er gyldig og bilisten må selv kontrollere at det er ønsket billett som er mottatt. Kreditor svarte 10.08.15 at saken ble opprettholdt og at påløpt salær (purregebyr) ble slettet slik at kun hovedstol skulle betales. Da betaling uteble, ble nytt inkassovarsel sendt den 22. september og deretter betalingsoppfordring 8. oktober.

4. Finansklagenemnda Inkasso sitt syn på saken:

Inkassoklagenemnda endret fra 01.01.16 navn til Finansklagenemnda Inkasso, idet driften av sekretariatet og nemndbehandlingen i Inkassoklagenemnda, fra samme dato ble overtatt av Finansklagenemnda.

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 08. februar 2016. For Forbrukerrådet møtte vara, Ane Kjøber Opstad, for nemndas faste medlem, Line Klefstad. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk, med mindre skyldneren burde fremsatt innsigelsen tidligere.

Ved vurderingen av om det er fremsatt en innsigelse klager hadde god grunn til å få vurdert før inkasso ble satt i verk, skal det ifølge uttalelser i forarbeidene til inkassoloven (NOU 1983 nr 8 side 98 første spalte), ikke settes for store krav til innsigelsens vekt. Relevante momenter ved denne vurderingen er "hvor god grunn hadde skyldneren til å tro at innsigelsene var eller kunne være holdbare, hvor uholdbar var i seg selv innsigelsen og hvor stor mulighet hadde skyldneren til å avklare spørsmålet selv, eller sørge for at det ble avklart."

Klager har anført at det må ha vært en misforståelse eller feil i betalingsapparatet. Klager mener han har trykket på knappen med tegn til forflyttingshemmede. Fremlagt kopi av p-billett viser at billetten klager la i frontruten ble utstedt 11.46 og var gyldig til kl 12.16. Innklagede har ikke kommentert innsigelsen om feil på automaten. Det er imidlertid vist til fremgangsmåten for å hente ut forlenget parkeringstillatelse for forflyttingshemmede, samt at det er bilførers ansvar å påse at man ikke parkerer i strid med bestemmelsene på området, herunder å kontrollere at det er ønsket billett som er mottatt.

Den billetten som klager mottok og som han festet på bilruta, viste klart og tydelig at parkeringen gikk ut kl. 12.16. Dersom klager ønsket å stå parkert på stedet utover dette tidspunkt, var det etter nemndas syn hans ansvar å påse at billetten var i samsvar med dette. Dersom han ikke fikk dette til, pliktet han selv å kontakte parkeringsvakten eller ringe det selskap som hadde ansvaret for parkeringen på stedet før han forlot bilen sin. Klager foretok seg etter det opplyste intet ut over å feste billetten til bilruta, og etter nemndas syn er hans anførsel, som først ble fremsatt etter at gebyr var ilagt, derfor av en slik karakter at det ikke var rimelig at han fikk den vurdert før inkasso ble iverksatt.

Nemnda har avslutningsvis og av eget tiltak vurdert innholdet i teksten i kontrollseddelen slik den er gjengitt ovenfor. Teksten gir uttrykk for at unnlatt betaling innen fristen vil føre til kostnader for den som har parkert. Den åpner således ikke for at man kan ha innsigelser som kan fritta for omkostningene etter inkassoloven § 17 andre ledd. Kontrollseddelen må imidlertid etter nemndas syn likestilles med en faktura, og fakturaer faller, etter nemndas syn, utenfor inkassolovens virkeområde.

Klager har etter dette ikke ført frem, og klager plikter å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis ikke medhold og plikter å betale de utenrettslige inkassoomkostningene.

Rune Jensen

Rune Jensen
Leder Finansklagenemnda Inkasso